



SVAIGINANTI „KANAPĖ“ TRAKUOSE

**RENGINYS: TEATRŲ FESTIVALIS
„KANAPĖ“ TRAKUOSE
DATA: III KETVIRTIS
VIETA:**

1992 metais vasario mėnesį Trakų Karališkasis teatras surengė pirmąjį lietuviškos komedijos festivalį „Kanapė“, po kurio šį festivalį Trakuose nutarta rengti kas dvejus metus. Pirmasis teatro režisierius ir teatro įkūrėjas Vytautas Mikalauskas prisimena, jog palyginti su gana greitai sugalvotu karališku teatro pavadinimu, sugalvoti festivalio pavadinimą teatro kolektyvui sekėsi sunkiau. Variantų būta čia ne vienas, ta-

čiau „Kanapė“ čia tiko ir pritiko. Anot šviesaus atminimo Lietuvos aktorės, pirmosios šalies moters profesionalios režisierės, festivalio krikštamotės Kazimieros Kymantaitės, teatras – yra tikrų tikriausias narkotikas, kartą paragavus imi ir pakliūni į jo pinkles visam gyvenimui.

Pirmoji „Kanapė“ truko dvi dienas. Festivalyje Trakų Karališkasis teatras parodė du spektaklius – P. Petliuko – Pundzevičiaus „Neatmezgamas mazgas“ ir J. Gurausko „Šalaputris“. Po dviejų metų festivalis jau tapo tarptautiniu – be lietuviškųjų teatro kolektyvų iš įvairių miestų, dalyvavo ir teatrai iš Lenkijos, Estijos bei Latvijos. Po įspūdingo festivalio atidarymo Trakų

pilyje, kultūros rūmų scenoje vyko naktinė Trakų Karališkojo teatro premjera – B. Dauguviečio „Žaldokynė“. Laikraštis „Galvė“ festivalio atidarymo kulminaciją aprašė taip: „Spektaklis baigėsi jau po dviejų nakties, tačiau šį teatrinio šou maratoną ištvėrė visi. O garbiausioji lietuviško teatro legenda Kazimiera Kymantaitė pašoko nuo kėdės ir sušuko salei: „Trakai - tai kultūra! Tai kultūra!“.

Neša kultūrą Trakai ir toliau. Kasdien, savaitėms keičiant dienas, o mėnesiams savaites. Trakų kultūros rūmų salėn teatrų festivalio „Kanapė“ metu (ir ne tik) sugūža miestelėnai ir miesto svečiai pripildyti širdis ir sielas teigiamų emocijų. Susižavėjimo,



nuostabos šūksniai ir ovacijos lydi kiekvieną spektaklį. Ar gali būti tobulesni abipusiai mainai kūrėjui, aktoriui, žiūrovui?





DAINOMIS IR ŠOKIAIS PER LIETUVĄ

**RENGINYS: TRADICINĖ
KAPELŲ ŠVENTĖ
„PRIE EŽERĖLIO“ TRAKUOSE
DATA:
VIETA:**

Tradicinė liaudies muzika - viena turtingiausių muzikos rūšių, kuri savyje talpina ir saugo neišsenkančius istorinius lobius. Jos klausydamiesi galime keliauti istorijos ir prisiminimų apipintais takais. Kasmet rudenio Trakų miestas kviečia visus liaudiškos muzikos mylėtojus į nuotaikingą, tradicija tapusią kapelų šventę „Prie ežerėlio“.

Šios šventės kilmės šaknys siekia 1997 - uosius, kuomet buvo įgyven-

dinta idėja surengti vieną didelę šventę ir pristatyti skirtingų Lietuvos regionų - Aukštaitijos, Suvalkijos, Žemaitijos, Pamario krašto bei Dzūkijos – muziką. Kasmet renginyje dalyvauja jau ne vieną gyvavimo dešimtį skaičiuojantys kolektyvai, kurie garsina savo krašto folklorinę muziką Lietuvos ir užsienio valstybių konkursuose bei festivaliuose, todėl ir pasirodymai būna labai savotiški, atspindintys savo kraštą ir tamę. Šventės vieta Trakuose kilnoja, pasirinkta forma kasmet keičiasi.

Šventės metu susirinkusius džiuginą ne tik muzika, peno gauna ir akys. Atvykusių muzikantų tautiniai drabužiai padeda susidaryti dar aiškesnį ir unikalesnį reprezentuojamo krašto paveikslą. Kiekvienas pasirodymas pasižymi



jvairumu bei spalvingumu, naudojant skirtingas stilistines priemones.

Daina ir šokis jungia draugėn ir jaunus, ir garbaus amžiaus sulaukusius. Tai puikus būdas skatinti bendruomeniškumą, apjungti daug skirtumų ir dar daugiau panašumų turinčius Lietuvos

regionus. Tradicinė kapelių šventė „Prie ežerėlio“ yra puiki galimybė, mėgaujantis širdį glostančia ir nuobodžiauti neleidžiančia muzika, patiems priartėti prie skirtingų regionų kultūros, išmokti jas atpažinti, o džiaugiantis jas puoselėti ir saugoti.





ŠOKIŲ VARŽYTUVĖS IR KELIAUJANTI KLUMPĖ

**RENGINYS: VYRESNIŲJŲ
LIAUDIŠKŲ ŠOKIŲ VARŽYTUVĖS
„KLUMPYNĖ“ TRAKUOSE**

DATA:

VIETA:

Kiek daug visko sudėta lietuvių liaudies dainose ir šokiuose ir koks savitas bei originalus jose glūdi charakteris. Liaudies kūryba glaudžiai susijusi su mus supančia aplinka lygiais Lietuvos laukais, miškais, upeliais, ežerais. Susijusi ir su sunkiu darbu, kurį liaudies dainos ir šokiai paversdavo lengvesniu. Liaudies kūryba yra stipriai išjausta, sukurta nežinomų autorių, visa savo širdimi mylinčių tai, kas yra lietuviška.

Siekiant ne tik išsaugoti, bet ir puoselėti tautinį bei kultūrinį krašto identitetą, Trakai kasmet kviečia miestiečius bei svečius į respublikinį vyresniųjų liaudiškų šokių festivalį „Klumpynė“. Kasmetine tradicija festivalis tapo prieš dešimtmetį – dar 2010-aisiais. Renginio idėjos autorius ir sumanytojas - šokių kolektyvas, „Lendvarė“ ir jo vadovė Rimutė Blikertienė. Mažais žingsneliais šios varžytuvės išsiplėtė iki tarptautinio masto, kuomet šventės gretas papildė svečiai iš kaimyninių Baltijos valstybių bei Lenkijos. Visi susirinkę kolektyvai kasmet aktyviai varžosi dėl tradiciškai pereinamo festivalio prizo – Klumpės, specialiai šiam renginiui sukurtos tautodailininko

Petro Pranskevičiaus. Pabuvojusi nugalėtojų globoje Klumpė kasmet grįžta į savo gimtinę – Trakus, o po varžytuvių vėl iškeliauja į naujus namus.

Festivalio pradžią kaskart pažymi praėjusių metų prizininkai. Po nuvilnusių pasirodymų kompetetingai festivalio komisijai ateina laikas išrinkti naująjį varžytuvių nugalėtoją, kuris gali didžiuotis galimybe parsivežti didįjį prizą į savo gimtąjį kraštą. Pagrindinis renginio tikslas - suburti panašiais pomėgiais ir pažiūromis besidalijančius asmenis, kuriems yra nesvetimas liaudies menas ir kuriuos suartina neblėstanti meilė šokiui ir didelis noras jį dalintis su kitais. Siekiama ugdyti ne tik tautinę, bet ir tarpkultūrinę toleranciją, kurios tikslas yra pažinti, suprasti ir domėtis įvairių tautų liaudies kultūra. Liaudies šok-



iai yra puiki saviraiškos ir bendravimo priemonė, formuojanti tautinę savimonę bei aktyviai sukviečianti minias kolektyvų bei meno mylinčių žiūrovų. Juk tautos likimą lemia ne taisyklės ar įstatymai, o jos pačios charakteris ir šaknų puoselėjimas.

